

بهانه بلژیک برای استعمارگری

۳۰ دی ۱۴۰۰ ساعت ۱۸:۳۵

بلژیک معتقد بود «ماجراجویان، بازرگانان و مبلغان مذهبی از تبارهای گوناگون را در یک گروه به هم پیوند داده است... تا افکار تازه در خصوص قانون، نظم، انسانیت، و حفاظت از بومیان را به نواحی مرکزی آفریقا ببرند.»

کشورهای استعمارگر، اقدامات استعماری خود را به بهانه‌های مختلف توجیه می‌کردند. آنها معتقد بودند که حامل تمدن و فرهنگ مدنی به مستعمرات بوده‌اند، در حالی که واقعیت پنهان این موضوع ریشه در مسائل دیگری داشت. نمونه این ادعاها را می‌توان در رابطه با استعمار بلژیکی‌ها مشاهده نمود:

«قدرت‌های بزرگ در هیچ جا به اندازه آفریقا هدف‌های انسان دوستانه را دستاویز قرار ندادند تا کشورگشایی آشکار خود را به نحوی وقیحانه توجیه کنند. مقاله‌ای که در شرح عملیات جاری بلژیکی‌ها در آفریقای مرکزی در سال ۱۸۸۴ در دیلی تلگراف چاپ لندن منتشر شد، می‌گفت که این کشور استعمارگر «ماجراجویان، بازرگانان و مبلغان مذهبی از تبارهای گوناگون را در یک گروه به هم پیوند داده است... تا افکار تازه در خصوص قانون، نظم، انسانیت، و حفاظت از بومیان را به نواحی مرکزی آفریقا ببرند.» در واقع، چنین ادعاها و پیشگویی‌های امیدبخشی کاملاً از حقیقت به دور بودند. قدرتمندترین کشورهای جهان، در آنچه بعدها تلاش برای تسلط بر آفریقا نام گرفت، با هیجان و عنان گسیختگی بین‌المللی فزاینده‌ای به این قاره هجوم آوردند. نوید منابع طبیعی به ظاهر نامحدود آن‌ها را جذب می‌کرد. از این ثروت بالقوه مکتشفان سفید پوست به تازگی خبر داده بودند، که نامدارترینشان دیوید الیوینگستون اسکاتلندی و هنری ام. استنلی آمریکایی ویلیز تبار بودند..»

منبع: دان ناردو، عصر استعمارگری، ترجمه مهدی حقیقت‌خواه، تهران، نشر ققنوس، ۱۳۸۶، صص ۱۵۸-۱۵۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48620/استعمارگری-بلژیک-بهانه/>